

Iskustva - vesti - poruke za decu

Za dečje učitelje
I 2011.

I tromesečje

JUŽNO-AZIJSKA DIVIZIJA

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Južno-azijsku diviziju kojoj pripadaju sledeće zemlje: Butan, Indija i Nepal, kao i Maldivska ostrva.

Adventistička crkva u Južno-azijskoj diviziji dramatično je narasla u poslednjih 16 godina. Verništvo koje je brojalo nešto ispod 200 000, danas je dostiglo cifru od 1,4 miliona ljudi. To je u proseku jedan adventista na 820 ljudi. Veliki deo napretka može se pripisati spoljašnjim inicijativama kao što je Globalna misija. Ali, osnovu za rast postavile su adventističke škole kojih ima širom Indije. Hiljade su se krstile dok su bili u adventističkim školama. A još mnogo više hiljada onih koji se nisu krstili, osetili su uticaj hrišćanskih vrednosti koje su upoznali dok su bili u školi.

Učenje jezika

Pesme i reči na nekoliko jezika Južno-azijske divizije nalaze se na veb sajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i zatim na »Children's Activities.«

Korpica za dar

Nacrtaj učionicu na velikom papiru. Kako se bližite kraju tromesečja i trinaestom daru, na crtež učionice doctrajte jednostavne stolove i klupe. Odredite svoj cilj i podelite ga sa 13. Ili iskoristite nalepnice dece kao one koje će ukazivati na cilj.

- **DVD Adventistička misija** ovog tromesečja sadrži nekoliko priča iz južne Azije, od kojih je jedna posebno za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.

- **Ukрасite prostoriju** slikama isečenim iz časopisa ili turističkih brošura. Iskoristite ručno obojene zastave zemalja južne Azije, kao i venčiče od papirnog cveća.
- **Pozovite gosta** koji je živeo u jednoj od ovih zemalja da poseti vaš razred i da razgovara sa decom. Ohrabrite ga da donese odgovarajuće predmete koje će deca moći da vide i opipaju.
- **Više aktivnosti.** Posetite vеbsajt www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim na »Children's Activities«. Idite na tekuće tromesečje da pronađete stranice sa kreativnim radovima, učenjem jezika i pesama, receptima, igrama i aktivnostima koje možete da odštampate za upotrebu u subotnoj školi. Idite na »See It, Say It« audio fajl koji će vam pomoći oko izgovora nekih reči u ovom tromesečju.

Trinaesti subotni dar ovog tromesečja, pomoći će da se izgrade:

- Učionice za tri adventističke škole u Kerali, Maharaštri i Tamil Naduu.
- Osam crkava, po jedna u svakoj uniji, za postojeće vernike širom Južno-azijske divizije.
- DEČJI PROJEKAT: Učionice za subotnu školu u ovih osam crkvama koje će se izgraditi širom Južno-azijske divizije.

1. Eslin primer

Eslu živi u Čenaju, gradu na jugoistočnoj obali Indije. (*Pronađi Čenaj na karti*) Ona je učenik adventističke škole, iako njeni roditelji posećuju neku drugu crkvu. »Sviđa mi se ovde!«, kaže Eslu. »Učiteljice su ljubazne, a đaci se međusobno poštuju.«

Poziv na bogoslužnje

Jednog dana Eslina učiteljica pitala je njenu majku da dozvoli Eslu da pohađa subotnu školu. Njena majka se složila. »Mislila sam da

će adventistička crkva biti veoma slična mojoj crkvi«, rekla je Esli, »ali bilo je mnogo zanimljivije. Posebno mi se sviđaju pesme koje pevamo i biblijske priče koje učimo.«

Svake sedmice nakon crkve, Esli je pričala svojoj majci šta je učila u crkvi. Često je recitovala biblijske stihove koje je naučila napamet.

Esli je pitala majku da povede svoju mlađu sestru, Dženi, u subotnu školu i majka se složila. Kada su se devojčice vratile kući posle crkve, pričale su majci šta su naučile u crkvi. Majka je uživala da sluša dok su joj devojčice govorile.

Učenje novih stvari

Jedne subote, devojčice su naučile da su svinje i još neke životinje nečiste. Kada su to rekle svojoj majci, ona je pokušala da ih uveri da je bilo u redu jesti tu hranu. Ali, sestre su od tada odbijale da je jedu. »Ako bi majka stavila to na moj tanjir, ja se nisam raspravljala; samo jednostavno nisam jela«, kaže Esli. »Majka me nije prisiljavala da jedem.«

Esli je toliko naučila o Bogu da je uskoro Bibliju poznavala bolje nego njena majka. Ispričala je majci o suboti i objasnila joj zašto je važno da slavi Boga tog dana koji je On odvojio kao svet, a taj dan je subota. Esli je često pozivala majku da krene u crkvu sa Dženi i sa njom. Njihovi roditelji su ponekad dolazili u crkvu na posebne školske programe, ali Esli je želela da njeni roditelji pođu s njima na subotno bogoslužje.

Konačno, majka se složila da pođe u crkvu sa svojim kćerkama. Svidelo joj se bogoslužje i počela je da dolazi svake sedmice. Jednog radosnog dana, majka je predala svoje srce Isusu i zatražila od pastora da joj pomogne u pripremi za krštenje. Esli je bila tako srećna! Kada bi samo i otac sada pristao da krene u crkvu sa svojom porodicom, Esli bi bila van sebe od radosti!

Molitva za oca

Ali, otac je rekao da je previše zauzet da ide subotom u crkvu. Zato su se Esli, Dženi i njihova majka molile da otac poželi da nađe vremena da ide s njima na bogoslužje.

Onda se jednog dana otac razboleo. Osećao je bol u grudima i otišao u bolnicu. Tamo je ostao nekoliko dana, a kada je dobio otpusnu listu, kazali su mu da odmara.

Esli je često razgovarala sa ocem o Bogu dok se on odmarao. Pozvala ga je da pođe s njom u crkvu. Konačno, otac se složio da krene. On ne ide svake subote sa porodicom u crkvu, ali Esli se moli da se jednog dana, što skorije, on pridruži majci, Dženi i njoj na bogoslužjenjima u adventističkoj crkvi.

Eslin primer

Esli voli da poziva ljude u crkvu. Ona je pozvala svoju tetku i obe bake da pođu s njom, i pristale su. Sada su sve tri adventistkinje!

»Ja pozivam i moje prijatelje iz susedstva da dođu u crkvu«, kaže Esli. »Dosada većina njih nije, ali ja ih i dalje pozivam. Nikad se ne zna ko će doći, a ko neće, zato ja pozivam sve«, kaže Esli. »Ne želim da propustim da pozovem nekoga koji bi možda došao.«

Esli je u pravu, dečaci i devojčice. Nikada ne znamo ko će doći u crkvu kada ih pozovemo. Zato treba da pozivamo svakoga da dođe i da čuje o Božjoj ljubavi prema nama. To je jedan od načina da drugima govorimo o Isusu.

Drugi način da govorimo ljudima o Isusu je putem naših darova, tako da bi i oni koje možda nikada nećemo upoznati, mogli da čuju o Božjoj ljubavi. Hajde da damo veliki dar da bi svi mogli da čuju da ih Isus voli. Onda Isus može da dođe i da nas sve povede na nebo!

Informativni odeljak

- Indija je zemlja sa ogromnim brojem stanovnika. Iako je u ovom području na sedmom mestu po veličini, ima više od milijardu ljudi – to je više od svih zemalja, osim Kine!
- Indija ima oblik dijamanta, na severu se graniči sa Pakistanom, Kinom, Nepalom i Butanom, a na istoku sa Bangladešom i Burmom. Često se zove podkontinent, jer izlazi na Indijski okean i Arapsko more.
- Za više informacija o Indiji, pogledajte odsek na dvd-ju Adventistička misija.

2. Adasino otkriće

Adasa* je učenica adventističke škole u jugoistočnom delu Indije. Iako njeni roditelji nisu hrišćani, upisali su Adasu u adventističku školu, jer je nastava na engleskom jeziku. Pokušali su da je upišu u nekoliko drugih engleskih škola u gradu, ali nigde nije bilo mesta.

Da li će me voleti?

Adasa nikada ranije nije bila u hrišćanskoj školi. Nije puno znala o hrišćanima, osim da imaju drugačijeg Boga nego njena porodica. *Kakve će biti moje učiteljice?*, pitala se. *Da li će drugovi iz razreda biti ljubazni prema meni? Ili će mi se rugati?* Kada je stigla u svoju novu školu, njene učiteljice i deca iz razreda dočekali su je dobrodošlicom zbog koje joj je bilo drago što može da pohađa ovu školu.

Nastava je bila gotovo ista kao u prethodnoj školi, ali u adventističkoj školi, Adasa se upoznala sa Biblijom i Isusom. »Volim da učim o Isusu«, kaže Adasa.

Budi oprezna!

Adasini roditelji su joj rekli: »Ne slušaj šta ti hrišćani govore o svom Bogu.« Adasa je pokušala da poslušna roditeljski savet, ali njene učiteljice su je veoma privukle dok su pričale priče o Isusu. *Kako ovaj Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu može toliko da me voli?*, pitala se.

»U svom srcu sam shvatila da je Isus pravi Bog«, rekla je. »Prihvatila sam Isusa kao svog Spasitelja i jako Ga volim. Ali, ne smem to da kažem svojim roditeljima. Kada bi znali da ja želim da sledim Isusa, ispisali bi me iz ove škole i verovatno mi ne bi dozvolili da završim obrazovanje. Ili bi me odveli u drugu školu gde bih bila prisiljena da služim bogovima u koje više ne verujem.«

Slediti Isusa

Adasa se moli da njeni roditelji uvide promenu u njenom životu i da prihvate njenu želju da sledi Isusa. »Ja se trudim da im budem poslušna u svakoj oblasti mog života. Ne volim kada me teraju da

* Adasino ime je promenjeno da bi se zaštitio njen identitet.

idem u hram i da se klanjam njihovim bogovima. Ali, čak i kada idem, ja se molim Isusu, a ne bogovima u koje oni veruju. Ja se molim da jednog dana moja porodica upozna Isusa i da poželi da Ga sledi kao što ja to činim.

»Nadam se da će i druga deca slediti Isusa i biti spremna kada se On vrati po nas. Bez obzira na to kakve prepreke vam se nađu na putu, nemojte da čekate. Predajte svoj život Isusu sada«, kaže ona.

Adasa nam je dala dobar savet. Hajde da danas damo svoja srca Isusu i da Ga sledimo do neba. Naši subotnoškolski darovi će pomoći školama kao što je Adasina, gde se deca upoznaju sa Isusom dok su još mala. Hvala vam što ćete dati dar tako da drugi mogu da saznaju da ih Isus voli.

(Završi molitvom za Adasu i drugu decu koja žele da slede Isusa u teškim mestima)

Informativni odeljak

- Više od 80% ljudi u Indiji su hinduisti, to je religija koja je nastala u Indiji. Ostale religije u Indiji su islam (13%), hrišćanstvo (2-3%), sikizam (2%) i budizam (ispod 1%).
- Hinduisti nemaju osnovna verovanja kao mi hrišćani. Svaki sledebenik je ohrabren da nađe sopstvenu duhovnu ili moralnu istinu. Hinduisti najčešće obožavaju mnogo bogova među kojima jedan nije superioriniji od drugog. Nema spasitelja, nema jednog Boga koga treba obožavati, kao što je to u hrišćanstvu.

AKTIVNOST

Pevanje na tamilskom

Tamilski jezik je jedan od 19 velikih govornih jezika u Indiji. To je zvanični jezik Tamil Nadu države gde živi Adasa.

Znam da Isus voli me

Jej su jen den nej su rej
Kan den vej te no li lej
Pa ler a ver son dam dan
Tan ge a ver va lo dan.

Refren:

Jej su jen nej ser
Jej su jen nej ser
Jej su jen nej ser
Mej vej dum ku ru dej

3. Josifov novi život, prvi deo

Sedmogodišnji Josif probudio se na prepad. »Ustaj«, zagrmeo je glas njegovog šefa. »Treba da se radi!« Josif je skočio sa svog tankog dušeka na kom je spavao. Nije bilo vremena da se umije ili presvuče prljavu odeću. Krenuo je napolje, uzeo veliku, plastičnu kofu za vodu i pošao prema bunaru. Trebalo je još da založi vatru za kuvanje, da oriba podove i da zalije baštu. Uzdahnuo je pri samoj pomisli šta je sve trebalo da uradi tog dana.

Josifu je nedostajala njegova porodica i tako je želeo da pobegne. Ali, to je već jednom pokušao i dobio batine kada su ga pronašli. Dok je razmišljao o svojoj majci, suza mu se skotrljala niz obraz. Brzo ju je obrisao.

Novi dom

Kad se dečak vratio sa studenca, čekao ga je ujak. »Pođi sa mnom«, rekao je. »Našao sam ti bolji posao.« Josif je stavio čistu majicu i pantalone u torbu. Već su mu postajale male, ali to je bilo jedino što je imao. Onda su njih dvojica otišli na autobusku stani-cu.

»Gde idemo?«, pitao je ujaka dok su hodali prašnjavim putem.

»Videćeš«, bilo je sve što je njegov ujak rekao dok su se penjali u autobus. Vozili su se u tišini dok nisu ušli u grad. Zatim su sišli

* Nije njegovo pravo ime

iz autobusa i krenuli ulicom peške. Josif je pratio svog ujaka u čisto dvorište gde je jedan stariji čovek uzviknuo: »Namaste!« (Pozdrav!) Mlada žena otvorila je vrata i pozvala Josifa i njegovog ujaka unutra.

»Evo dečaka kog sam obećao da ću dovesti«, Josifov ujak je pokazao glavom na Josifa.

»On je tako mali!«, uzviknula je žena.

»Ali je snažan«, rekao je Josifov ujak. Nakon nekoliko minuta Josifov ujak je otišao, obećavajući da će se vratiti za nedelju dana da uzme Josifovu platu.

Josifov novi dom

Gospođa Rina, Josifova nova šefica, osmehivala mu se dok je objašnjavala šta želi da on uradi. Josifu se ona dopala i zato je vredno radio da bi joj ugodio.

Te večeri, gospođa Rina je pozvala Josifa da se pridruži njenom mužu i njoj dok čitaju jednu knjigu. On ih je posmatrao kako su pognuli glave i razgovarali sa Bogom kog Josif nije mogao da vidi.

Josifu se dopao njegov novi dom. Gospođa Rina nikad nije vikala na njega i nikada, nikada ga nije tukla. Svake večeri, Josif je sedeo sa ovim bračnim parom dok su mu čitali Božju reč i objašnjavali da ga Bog voli. Josif je bio zapanjen da neko može *njega* da voli, siromašnog slugu koji nije imao ništa. Voleo je da sluša biblijske priče koje su mu gospođa Rina i njen suprug čitali. On je osećao kako njegovo srce greje ljubav koju je dobio od ovih ljudi i od njihovog Boga.

Josifova nova škola

Jednog dana, gospođa Rina je pozvala Josifa da sedne. »Kaži mi, Josife«, rekla je, »ti imaš osam godina i pametan si dečak. Zašto ne ideš u školu?« Josif je spustio svoj pogled i tiho rekao da ga ujak nije puštao da ide u školu.

»Onda to moramo da ispravimo«, rekla je gospođa Rina. Nekoliko dana kasnije, upisala je Josifa u školu. »U kući mi možeš pomagati posle časova«, rekla je nežno.

Josif je voleo školu. Naučio je da čita i piše, a naučio je više i o Bogu i Isusu. Jednog dana, kada je njegova učiteljica pitala ko bi želeo da preda svoje srce Isusu, Josif je podigao ruku. On je želeo da zauvek bude Isusov prijatelj.

Nova šansa

Josif je nastavio da radi za gospođu Rinu, a njegov ujak je uzimao njegovu platu. Onda mu je jednog dana gospođa Rina rekla: »Mislim da bi trebalo da ideš u internatsku školu, daleko odavde, gde ujak ne može da te nađe i da te tera da radiš«, rekla je. Josif je pokušavao da razume njene reči. Kako bi on, siromašan dečak, mogao da ide u internatsku školu?

Josif nije mogao ni reč da prozbori. Da li bi zaista mogao da pobjegne od ujaka i da uči kao i sva druga deca? Nije se usuđivao da se previše nada.

Sledeće sedmice ćemo čuti šta se dogodilo sa Josifom. Setimo se da naši misioniski darovi pomažu da se izgrade škola kao što je ona u koju je Josif išao. Hajde da damo dar da bi druga deca u Indiji i širom sveta mogla da saznaju da ih Bog voli.

Informativni odeljak

- Ekonomija Indije se brzo razvija, ali je ovo i dalje siromašan narod. Mnogi ljudi su siromašni, ne umeju da čitaju i pate od raznih bolesti i lošeg kvaliteta hrane.
- Građane Indije čine stotine različitih etničkih grupa i nekoliko stotina različitih jezika i dijalekata. Hindi i engleski su dva zvanična jezika, ali takođe postoji i 18 priznatih državnih jezika.
- Gledajte dvd Adventistička misija za više priča o južnoj Aziji i za informacije o projektu trineaste subote.

4. Josifov novi život, drugi deo

(Šta se dosad dogodilo: Josifov ujak je uzeo Josifa iz njegove porodice i naterao ga da radi za ljude koji su zli prema njemu. Jednog dana, Josif je počeo da radi kod gospođe Rine, hrišćanke koja ga je*

* Josifovo ime promenjeno je da bi se zaštitio njegov identitet.

naučila da voli Isusa. Upisala ga je u školu kako bi mogao da nauči da čita i piše. Onda mu je jednog dana rekla da želi da ga pošalje u školu daleko gde ujak ne bi mogao da ga pronađe.)

Nekoliko dana kasnije, gospođa Rina je pomogla Josifu da spakuje svoju malu torbu. Zapakovala mu je nešto hrane i njih dvoje su krenuli do železničke stanice. Ušli su u voz i seli do prozora kako bi Josif mogao da gleda sela kroz koja prolaze. Uskoro ga je vožnja uspavala. Kada se probudio, već je bilo mračno. »Jesmo li uskoro tamo?«, pitao je gospođu Rinu.

»Ne, Josife«, rekla je gospođa Rina. »Biće nam potrebno tri dana da stignemo do škole.« Dala mu je malo hleba i voća. Josif je pojeo u slast i zahvalio joj osmehom.

Josifovo dugo putovanje

Josif je posmatrao ljude koji su radili na svojim pirinčanim poljima i poljoprivrednike koji su jahali magarce na prljavom putu koji je vodio u grad. Postepeno se ravnica pretvarala u planine. Josifu se svideo pejzaž, ali se umorio od sedenja!

Kada je voz stao na sledeću stanicu, gospođa Rina je rekla: »Ovde silazimo.« Izvukla je Josifovu torbu iz gornje pregrade i pomogla mu da siđe iz voza. Josif je pogledao oko sebe. Sve je bilo zeleno, a palmino drveće lelujalo se na vrućem povetarcu. Josifu se dopala brdovita zemlja koja ga je podsećala na dom u severnoj Indiji.

Josifova nova škola

Nakon sat vremena vožnje, njih dvoje su stigli u školu. Gospođa Rina upoznala je Josifa sa direktorom koji se nasmejao i ispružio ruku. »Drago mi je da smo se upoznali, Josife«, rekao je. »Nadam se da će ti se svideti ovde.«

Direktor je uzeo Josifa za ruku, poveo ga u muške sobe i pokazao mu gde će spavati i gde može da ostavi svoje stvari. Onda je bilo vreme da gospođa Rina ode. »Zdravo, Josife. Budi dobar i sledi Isusa.« Josif je klimnuo glavom. Osetio je knedlu u grlu. Nedostajće mu ova divna žena koja mu je bila kao rođena majka.

Otkrivanje Božjeg plana

Josif se uklopio u svojoj novoj školi i stekao nove prijatelje. Direktor ga je često podsećao: »Bog ima plan za tvoj život.«

Josif je često razmišljao o tome kako ga je Bog vodio u njegovom životu. »Da nisam bio odveden od svog doma, možda danas ne bih poznavao Isusa«, rekao je. »Bog čini dobre stvari u mom životu.«

Dečaci i devojčice, Isus želi da i naš život učini divnim. Mi samo treba da mu dozvolimo da radi u nama. Razmišljajte ove sedmice o dobrim stvarima koje Bog čini u vašem životu i zamolite Isusa da vam pomogne da svedočite drugima o Njegovoj ljubavi.

Misionski odeljak

- Indija ima populaciju od oko 1,2 milijarde ljudi. Adventistička crkva ima verništvo od oko 1,4 miliona, što je jedan posto čitave populacije.
- Adventističke škole igraju važnu ulogu u crkvenom rastu u Indiji. Mnoga deca iz nehrišćanskih domova pohađaju adventističke škole da bi dobili kvalitetno obrazovanje na engleskom jeziku.
- Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgrade učionice za tri srednje škole u Indiji da bi još više đaka moglo tamo da uči i da sazna o Božjoj velikoj ljubavi.

AKTIVNOST

Pevanja na malajalam jeziku

Malajalam je govorni jezik najjužnijeg dela Indije, gde živi Josif.

Znam da Isus voli me

Ej šu snej hi kju ne nej
Ka no ne dam ve da til
Ši šu kal tan swan da mej
Či nar a var dan šak tan.

Refren:

Snej hi kju ne nej
Snej hi kju ne šu
Snej hi kju ne nej
Čolu* ni tam vej da til.

5. Sejači

Aron i Alan su blizanci. Oni žive u Bangaloru, u centralnom delu Indije. Oni su sejači – seju seme vere u srca svojih učitelja i drugova iz razreda. Sejanje semena je dečacima prirodno, zato što oni stalno gledaju svoje roditelje kako svedoče o svojoj veri.

Dečaci idu u hrišćansku školu, ali ne adventističku. Uvek se raduju prilikama kad mogu da posvedoče o Božjoj ljubavi svojim drugovima iz razreda, pa čak i svojim učiteljima.

Subotna nastava

»Ponekad kada neki praznik padne na radni dan, škola to nadoknađuje časovima u subotu«, kaže Alan. »Mi smo novi u školi, pa naši učitelji još ne znaju da smo mi adventisti. Oni ne znaju šta adventisti veruju.«

»Prvi put kada smo propustili časove u subotu, naša učiteljica nas je u ponedeljak pitala zašto nismo bili u subotu u školi. Mi smo joj objasnili da smo mi adventisti i da slavimo Boga na Njegov sveti dan subotu. Učiteljica je prihvatila naš razlog, ali mi smo mislili da ga ona možda nije u potpunosti razumela. Zato smo počeli da se molimo za priliku da joj kažemo više o tome šta adventisti veruju.«

Sakriveni papirić

Aron i Alan sviraju klavir i violinu. Nekoliko sedmica kasnije njihova učiteljica ih je pitala da budu zaduženi za muziku na školskom bogoslužju. Kazala im je da izaberu nekoliko pesama iz pesmarice koje bi mogli da sviraju. Oni su odabrali pesme za koje su smatrali da će biti blagoslov svima u hrišćanskoj školi.

* Čolu otpevati na jedan ton. (TO u našem prevodu)

»Odštampli smo jednu stranicu sa tekstom o subotu i adventističkim verovanjima i stavili je u pesmaricu«, rekao je Aron. »Hteli smo da je učiteljica nađe kada otvori pesmaricu. Odneli smo joj pesmaricu sledećeg jutra. U toku dana, molili smo se da nađe papir i da ga pročita. Tog dana nakon škole, otišli smo kod učiteljice da uzmemo pesmaricu.«

Alan je otišao kod učiteljice da uzme pesmaricu i primetio je da je papir još uvek unutra. Razočaran, pitao se da li je učiteljica uopšte videla papir. Ali, dok je koračao prema vratima, učiteljica ga je pozvala da se vrati. »Da li mogu da dobijem papir koji je u pesmarici?«, upitala je. Alan se široko nasmejao i pružio joj papir.

Aron je čekao napolju i molio se dok je Alan išao po pesmaricu. Alan je izašao sa velikim osmehom na licu. Braća su se radovala što je učiteljica bila zainteresovana da sazna više o suboti i adventistima.

Stajati čvrsto za subotu

Nedavno je jedan pismeni zadatak bio zakazan za subotu, a Aron i Alan nisu otišli u školu da ga polažu. U ponedeljak, direktorka škole pozvala je braću u svoju kancelariju da bi ih pitala zašto nisu bili na času da rade pismeni. Aron i Alan su joj objasnili šta njima znači subota i rekli joj da oni nikada ne dolaze subotom u školu, bez obzira na sve.

Direktorka je zastala za trenutak i onda upitala: »A šta ako prijemni ispit bude u subotu? Da li ćete tada doći da ga polažete?«

»Ne, direktorka«, rekla su braća u glas. »Nećemo polagati prijemni ako padne u subotu, čak i ako bi ti značilo da ćemo izgubiti celu školsku godinu!«

»A šta ako vam jednog dana vaš šef kaže da morate da radite subotom? Da li ćete ga poslušati?«, upitala je ona.

Ponovo su braća rekla ne. »Potražićemo drugi posao«, rekao je Alan. »Bog poštuje one koji Njega poštuju i On će nam pomoći da pronađemo posao ako odbijemo da obešćastimo Njegovu subotu.«

»Subota nam je jako važna«, dodao je Aron.

Kada su braća propustila pismeni zadatak u subotu, jedan od njihovih drugova u razredu pitao ih je zašto nisu došli. Alan je objasnio

značaj subote od 1. Mojsijeve do Novog zaveta. »Bio je to običan razgovor«, kaže Alan smešeći se. »Samo sam posadio seme vere.«

Alan i Aron svakog dana seju seme vere. I mi to možemo činiti jednostavnom ljubaznošću i svedočenjem drugima da ih Isus voli. Možemo da budemo svedoci naše vere i dajući misionijske darove svake subote u subotnoj školi.

Misionijski odeljak

- Adventistička crkva u južnoj Aziji postoji više od 100 godina. Za veliki deo rasta crkve zaslužne su adventističke škole koje su otvorene širom zemlje.
- Pre samo 16 godina, verništvo crkve bilo je manje od 200000. Danas je taj broj preko 1,4 milion – sedmostruko veći. Jedan od 820 ljudi u Indiji je sada adventista.
- Naš trinaesti subotnoškolski dar pomoći će da se izgrade učionice za tri adventističke škole, i crkve za osam grupa vernika.

6. Naš novi dom

Hani i Devi drhtale su u ćošku svoje malene kuće. Otac je ponovo bio pijan i pretio je da će prebiti njihovu majku. Majka je istrčala iz kuće plačući. Tek kada su čule oca kako hrče na krevetu, devojčice su mogle da se opuste.

Novi dom

Jednog dana, majka je rekla devojčicama da spakuju svoju odeću. »Našla sam mesto gde možete da živite, bezbedno mesto gde vas otac neće naći«, rekla je ona. Devojčice su skupile ono malo odeće koju su imale, nešto ličnih stvari i stavile u torbu. Onda su krenule za majkom na autobusku stanicu. Ušle su u gradski autobus i sele. Nakon duge vožnje, majka je dala znak devojčicama. Bilo je vreme da siđu iz autobusa.

U tišini su koračale dugačkom ulicom i stale ispred kapije koja je imala znak: »Sunčani dečji dom«, pročitala je Hani. Sa kapije su

mogle da vide nekoliko čistih zgrada. Hani i Devi sledile su majku u jednu od zgrada. Pozdravila ih je mama Beula, direktorka doma.

Nakon nekoliko minuta razgovora, majka je poljubila devojčice na rastanku, okrenula se i otišla. Mama Beula zagrlila je devojčice da bi ih utešila. Devi je plakala, a Hani joj je brisala suze dok je gledala majku kako odlazi. Bila je sigurna da je i majka plakala.

Mama Beula pokazala je devojčicama gde će spavati. Hani se radovala što su Devi i ona zajedno.

Zamalo begunac

Hani se odmah dopao njen novi dom, ali Devi nije baš bila sigurna. Jednog poslepodneva, kada je trebalo da devojčice čitaju, Hani je zaspala. Devi je na vrhovima prstiju brzo izašla iz sobe prema kapiji na koju je ušla nekoliko dana ranije. Otvorila je kapiju i pogledala levo i desno, nesigurna u kom pravcu je bila kuća.

Neko je video Devi kako izlazi, i rekao mami Beuli koja je poslala dečaka da je prati kako joj se ništa ne bi dogodilo. Dečak je video Devi kako izlazi na kapiji i potrčao prema njoj.

»Zašto si ti ovde?«, upitao je on Devi. »Opasno je biti izvan kapije. Neko te može povrediti ili ukrasti!« Devi je sledila dečaka nazad u svoju sobu.

»Gde si bila?«, pitala je Hani. »Uplašila sam se za tebe!«

»Htela sam da idem kući, ali nisam znala kojim putem da krenem«, odgovorila je Devi.

»Devi«, zagrlila ju je njena sestra. »Ovo je sada naš novi dom. Mi ovde pripadamo.«

Vremenom je i Devi naučila da voli Sunčani dečji dom.

Puno toga za učenje

Kada su Hani i Devi stigle u dečji dom, nisu znale ništa o Isusu. Mama Beula objasnila im je neke stvari o Bogu i kako mogu da Mu služe. Ostala deca pomogla su devojčicama da nauče da pevaju hrišćanske pesme. Naučile su da se mole i da čitaju Bibliju. Uskoro su Hani i Devi zavobile Isusa i predale Mu svoja srca.

Devojčice su naučile i puno drugih stvari. Nije bilo dovoljno odraslih koji bi radili sve što je trebalo raditi u dečjem domu, tako da su deca sama prala svoju odeću i smenjivala se u čišćenju soba i dvorišta. »Imamo i druga zaduženja«, kaže Hani. »Održavamo

bašte i zalivamo biljke. Naizmenično pomažemo u kuhinji. Mi smo porodica, a članovi porodice pomažu jedni drugima.«

Srećan, normalan život

Sestre pohađaju adventističku školu koja se nalazi pored dečjeg doma. Kada deca tamo završe deseti razred, prelaze u adventističku internatsku školu da bi završila svoje školovanje. Mlađoj deci starija nedostaju kad odu, pa se mole za svoju stariju braću i sestre svakog dana.

»Drago mi je što smo ovde u Sunčanom dečjem domu«, kaže Hani. »Toliko smo ovde naučili o životu i o Bogu. Sada imamo nadu i za budućnost i za večnost.«

Adventističke škole kao što je ova u koju idu Hani i Devi dobiće pomoć od naših misionarskih darova. Hajde da damo veliki dar da bi mnoga deca naučila koliko ih Bog voli.

Misionarski odeljak

- Hani i Devi imaju sreće što mogu da žive u Sunčanom dečjem domu, bezbednom mestu za decu koja ne mogu da žive sa svojim porodicama ili koja nemaju porodice koje bi se brinule za njih. Deca idu u adventističku školu koja se nalazi odmah do doma.
- Molite se za hiljade dece u Indiji koja nemaju roditelje koji bi im pružili ljubav i starali se za njih.
- Naši misionarski darovi pomoći će adventističkim sirotištima i školama gde deca mogu da nauče da vole Boga dok se školuju da bi imali mesta u društvu.

7. Kavita – veliki pomoćnik

Kavita živi u Sunčanom dečjem domu. Oko 37-oro dece koja tamo žive su siročići. Kavita ima roditelje, ali kada se njen otac razboleo, nije mogao da se brine o njoj. Zamolio je Kavitinu tetku da uzme njegovu kćerku. Tetka je bila jedina hrišćanka u porodici. Uzela je Kavitu kod sebe i upisala je u adventističku školu u kojoj radi. Tamo je Kavita naučila mnogo o Bogu.

Kavitin novi dom

Jednog dana, tetka je rekla Kaviti da više ne može da priušti da je šalje u adventističku školu. Rekla joj je da želi da je odvede u Sunčani dečji dom, hrišćanski dom gde bi mogla da živi i da ide u adventističku školu. Kavita je znala da će joj nedostajati njeni roditelji i tetka, ali se složila da ide.

Tetka je povela Kavitu u dom i upoznala je sa mamom Beulom koja vodi dom. Mama Beula je bila ljubazna i pomogla je Kaviti da se upozna sa ostalom decom. Uskoro je Kavita bila deo svoje nove porodice – velike porodice koje ima više od 30-oro braće i sestara.

Mama Beulin pomoćnik

Kao i većina dece, svako dete u Sunčanom domu ima svoje dužnosti. Oni čiste svoje sobe, pomažu u kuhinji i održavaju dvorište da bude lepo i čisto. Kavita je bila srećna što može da odradi svoj deo da bi pomogla mama Beuli. Ali, uskoro je Kavita shvatila da bi mogla više da radi.

Kada je neko ležao bolestan u sobi, Kavita bi mu odnela poslužavnik sa hranom. Nakon toga, Kavita bi oprala suđe.

Kada je teta Širli, preceptorica u domu, bolesna ili zauzeta sa drugim detetom, Kavita pomaže mlađoj deci da se sprema za školu. Onda ih prati na čas. Ona hrabri decu da nastave sa svojim domaćim zadacima dok ne završe, a ako je nekom detetu potrebna pomoć, Kavita pokuša da je pruži. Ako je teta Širli zauzeta kada je vreme za bogoslužjenje, Kavita ima bogoslužjenje sa decom. Ona podseća decu da obave i svoje dužnosti.

Ponekad kuvarica ne dođe u dom u subotu uveče, pa je Kavita naučila da skuva pirinač i dal (sočivo) da bi nešto imali za jelo. Ponekad ima oko 45-oro ljudi na subotnoj večeri. To je puno pirinča i dala.

Slediti Isusa

Ubrzo nakon svog dolaska u Sunčani dečji dom, Kavita je predala svoje srce Isusu. »Sada znam da je Isus jedini pravi i živi Bog«, kaže ona. »Želim da Ga sledim i da celog života činim ono što je Njemu ugodno.«

Dečaci i devojčice, Kavita pronalazi mnogo načina da pomogne drugima i da Isusa čini srećnim. Ona je tako radosna što ju je tetka učila o Isusu i što može da ide u adventističku školu gde može više

da nauči o Bogu. Naši misionari darovi pomoći će školi kao što je ova koju pohađa Kavita. Hajde da damo veliki dar svake subote da bi deca širom sveta saznala da ih Isus voli.

Informativni odeljak

- Engleski i hindi su zvanični jezici u Indiji. Pored toga, svakoj od 18 indijskih državnica je dozvoljeno da odabere svoj zvanični jezik. Jedan od ovih jezika je telugu, jezik koje je Kavita učila od rođenja. Ona je morala da nauči engleski da bi bila dobar đak u novoj školi.
- Engleski jezik doneli su Britanci 1700-ih godina i on se naširoko koristi u obrazovanju i vlastima.
- Hindi je jezik koji najviše govori u Indiji. Za više od 500 miliona ljudi, ovo je njihov prvi jezik. Milioni ga govore kao drugi jezik.

AKTIVNOST

Pevanje na kanada jeziku

Kanada je jezik koji se govori u Karnataki, državnici u kojoj se nalazi Sunčani dečji dom.

Znam da Isus voli me

Jej su vi na pri ti ju
Un to na na mej bi ju
Ma ka la nu ta la nu
An gi ka ri su va nu.

Refren:

Hau dau du ni dža
Hau dau du ni dža
Hau dau du ni dža
Sa dvej da ma ti du

8. »Neću da se poklonim!«

Prija je sela ispod velikog mangovog drveta na farmi gde živi nje-na *nani* (baka na hindi jeziku). Ubrala je zreli mango i oljuštila ga prstima. Onda je zagrizla sočni, slatki plod. Kada ga je pojela, legla je na leđa i pogledala drvo. Bila je hladovina u senci i Prijii se pri-spavalo. Uskoro je čvrsto spavala.

Prijin strašni san

Kada je Prija zaspala, sanjala je da joj je došao Sotona i da joj je rekao da će umreti zbog manga koji je pojela. Još dok je sanjala, molila se Bogu da otera Sotonu. »Ja sam svoje srce dala Isusu«, rekla je Sotoni. »Ja pripadam Njemu.«

Kada se Prija probudila, njen rođak je stajao u blizini. Rekao joj je da treba da krenu kod nani. Prija se protekla i krenula sa rođakom prema bakinoj kući. »Sanjala sam čudan san ovog popodneva«, rekla je Prija nani dok su zajedno radile na pripremanju večere. Nakon što je ispričala baki svoj san, dodala je: »Ja verujem da me Bog štiti od Sotone.«

Prijina nani je delovala zabrinuto. »Moramo da posetimo bogi-nju u hramu da budemo sigurne da si bezbedna«, rekla je.

»Neću da se klanjam idolu!«, rekla je Prija. »Ja verujem u Isusa, živog i moćnog Boga. Kako bih mogla da Ga ostavim zbog idola napravljenog od kamena?« Nani ništa više nije rekla o Prijinom snu, ali Prija je znala da nani duboko razmišlja.

Upoznavanje Isusa

Prijina majka nije bila adventistkinja kada se udala za Prijinog oca. Ali, ona je čula za Isusa i u svom srcu je znala da je Isus živi i pravi Bog. Saznala je da je Bog voli i vremenom je predala svoje srce Isusu i postala adventista.

Ali, Prijina nani nije postala hrišćanka. Sve što je razumevala bili su idoli kojima se klanjala čitavog svog života. I kada je Prija ispričala nani svoj san, ona se zabrinula.

Razgovor na vašaru

Sledećeg dana, nani je povelu Prijju na vašar. Prija je uživala u ve-selim dečjim glasovim i mirisu samose (čuftama punjenim začinjnim

povrćem ili mesom). Dok su nani i ona šetale vašarom, nani je videla mali hram i unutra drveni kip boga u obliku zmije. Nani je pokazala na hram i rekla: »Hajde da se poklonimo idolu da te izbavi od tvojih zlih snova.«

»Nani«, rekla je Prija ozbiljno, ali nežno, »ne želim da se poklonim idolu. Ja veujem u živog Boga, Isusa. On će me zaštititi od đavola i zlih sila ovog sveta.«

Nani je bila razočarana, ali se na kraju složila. »U redu«, rekla je. »Veruj u svog Boga.« Prija je uhvatila nani za ruku dok su nastavile da šetaju vašarom.

Od tog dana, nani nikada više nije pokušavala da tera Priju da se klanja idolu. U stvari, nikada više nije razgovarala sa Prijom o svojim bogovima.

Prija bi volela kada bi mogla da pozove nani na bogoslužjenje u adventističku crkvu, ali u njenom selu nema crkve. U stvari, u naninom selu nema uopšte hrišćana. »Ja se molim za moju nani i za moje rođake koji žive u tom selu«, kaže ona. »Želela bih da shvate da je Isus jedini živi Bog, pravi Bog koji nas voli i koji želi da živimo s Njim zauvek.«

Svedočenje svoje vere

Prija ide u adventističku internatsku školu koja se nalazi nekoliko sati od njenog porodičnog doma. Njoj se sviđa njena škola, jer tamo može puno da nauči o Isusu. »Svakog jutra i večeri imamo bogoslužjenje u internatu«, kaže ona. »A ja imam i veronauku. Neka deca u mom odeljenju nisu hrišćani. Oni se klanjaju istim bogovima kao moja nani. Molim vas, molite se da oni otvore svoja srca za Božju ljubav dok su još uvek u školi. Želim da oni shvate da ih Bog voli.«

Ovog tromesečja deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će da se izgrade učionice u Prijinoj školi da bi više dece moglo tamo da uči i da sazna da ih Bog voli.

Misionski odeljak

- Prijina porodica klanjala se idolima pre nego što su otkrili da je Isus živi Boga koji čuje njihove molitve i želi da bude njihov prijatelj. Većina ljudi u Indiji sledi hinduistička učenja. To je religija koja ima na hiljade malih bogova i nekoliko popularnijih, velikih bogova.
- Druga najzastupljenija religija u Indiji je islam kom pripada 1 od 10 ljudi. Hrišćana ima oko 5% cele populacije od čega je 1% adventista.
- Pogledajte dvd Adventistička misija za više informacija o izazovima u Južno-azijskoj diviziji.

9. Sandžina nova pesma

Sandži je uzela ručno napravljenu metlu i čistila lišće u prljavom dvorištu svoje nove porodice. Život u gradu razlikovao se od života na farmi. Dok je Sandži čistila, čula je pevanje i zastala sa čišćenjem da bi slušala. Pesa je dolazila iz obližnje zgrade. *Tako lepo zvuči, tako veselo*, razmišljala je Sandži. *Pitam se šta se tamo dešava.*

Novi dom

Sandži je odrasla na maloj farmi. Iako je njena porodica vredno radila, bili su siromašni. Jednog dana Sandžina majka se razbolela. Sandžina *nani* (baka) otišla je u seoski hram da se moli idolima. Ali, majka je umrla. Svi su bili žalosni.

Sandžina porodica preselila se u mali grad gde je otac našao posao. Sandžina sestra Savita čistila je kuću, dok je Sandži skupljala lišće po dvorištu. Tada je začula pevanje.

Privučena pesmom

Muzika je Sandži razveselila dok je obavljala svoje poslove. Kasnije, dok je pomagala u prostiranju veša, videla je ljude koji izlaze

iz te zgrade. Sandži se pitala šta je u toj maloj zgradi. *Ko su ovi ljudi? Zašto pevaju?*

Sandži je saznala da je ova zgrada bila crkva. Često je sedela napolju da bi slušala kako ljudi pevaju. Jednog dana se približila crkvi, stajala napolju i slušala. Neko ju je pozvao da uđe unutra da bi mogla bolje da čuje. Sandži je ušla unutra. Ali, kada se pevanje završilo, Sandži je pobjegla kući. Nije je interesovalo da sluša priče za odrasle. Samo joj se pevanje sviđalo.

Nova majka

Jednog dana, otac je rekao deci da će uskoro dobiti novu majku. Sandži se nasmejala zato što je upoznala ženu i svidela joj se. Zapravo, žena je išla u crkvu u blizini njihovog doma.

Sandžina nova majka bilja je ljubazna prema deci i lepo se ophodila prema njima. Pozvala je oca i decu da dođu u crkvu. Sandži se tamo osećala kao kod kuće, zato što je često odlazila u crkvu da peva. Sad je trebalo da ostanu na celom bogoslužnju.

Sandži je saznala da deca imaju svoju subotnu školu, pa je povelu svog brata Samuela u dečji razred. Tamo se naučili mnoge biblijske priče i puno novih pesama.

Vremenom, Sandži je predala svoje srce Isusu. Bila je srećna kada je isto učinio i njen otac.

Sandžina nova škola

Sandžini roditelji želeli su da deca dobiju dobro obrazovanje i da nauče engleski, pa su ih poslali u Lasalgon školu. Deca su učila engleski godinu dana pre nego što su krenula na redovnu nastavu. Sandži se sviđala njena nova škola. Ona voli da pomaže drugoj deci sa njihovim lekcijama i odlučila je da želi da postane učiteljica kako bi pomogla drugoj deci da saznaju za Boga.

I mi možemo drugoj deci govoriti o Bogu. A kada damo svoje misionerske darove, mi govorimo deci širom sveta da ih Isus voli. Hajde da budemo darežljivi kako bi mnogi još saznali za Isusa.

Misionski odeljak

- Hiljade ljudi u Indiji postali su adventisti u poslednjih 20 godina. Danas više od milion adventista živi u Indiji. U mnogim selima, adventističke grupe vernika oformile su se gotovo preko noći kako su ljudi otkrivali Božju silu i ljubav. Ali, mnoge od ovih grupa nemaju svoju crkvu u kojoj bi mogli da održavaju bogoslužnje. Mnogi se sakupljaju u privatnim domovima ili pod drvećem.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgradi osam crkava za one grupe koje nemaju mesto za bogoslužnje.

AKTIVNOST

Pevanje na marati jeziku

Marati je državni jezik u Maharaštri, državi u kojoj se nalazi Lasalgon škola.

Znam da Isus voli me

Aj šu pri ti ka ri to
Pur na hez mi ca na to
Ša stra a sa ka ti ta
Te kar ra će sang a ti

Refren:

Aj šu set pri ti
Aj šu set pri ti
Aj šu set pri ti
Ba la va ri ku ru

10. Deca iz ćumeza

Ašiš i Priti žive sa roditeljima u jednom od najvećih gradova Indije – u Mumbaju. Njihov dom je jedna soba napravljena od lima – limenih zidova, limenog krova i prljavog poda. Ovakvo mesto gde žive deca ljudi zovu ćumez. Šta je ćumez? *(Neka deca odgovore)* Šta mislite da li bi bilo zabavno živeti u ćumezu? Zašto? *(Neka deca odgovore)*

Težak život

Ašišova i Pritina majka čisti kuće da bi zaradila novac. Njihov otac radi bilo šta kad god može. Porodica je veoma siromašna.

Jednog dana, adventistički pastor posetio je njihov dom. Sprijateljio se s njima i kada ih je pozvao da dođu u adventističku crkvu, oni su pristali. Deca i majka uživaju svake subote na bogoslužjenju. Radost koja ispunjava njihova srca čini da zaborave svoje siromaštvo. Oni se mole da i otac počne da dolazi s njima na bogoslužjenje, ali on nije zainteresovan.

Pozivnica

Jednog dana, pastor je posetio majku i oca i postavio im pitanje: »Da li biste voleli da pošaljete decu u adventističku internatsku školu u Lasalgon?«

Majka je sanjala da pošalje decu u školu daleko od ovog bučnog, opasnog grada, ali nisu imali novca. Pogled nade i očaja preleteo je majčinim licem. Pastor je postavio drugo pitanje. »Ako bismo našli sponzore za vašu decu, da li biste mogli da platite deo njihovog školovanja?«

Majka je želela da pokuša. Radila bi najviše što može, jela bi manje, samo da njena deca pohađaju dobru hrišćansku školu. Konačno se nasmejala. Bog će se postarati, bila je sigurna u to.

Odgovori na molitvu

Ašiš i Priti seli su u voz koji je išao do njihove nove škole. Vredno su radili da bi naučili engleski, jezik na kojem se održavaju časovi. I dobro im ide. Svakog dana se mole za svoje roditelje. Mole se za svoju majku da ostane snažna kako bi mogla da radi i da plati nji-

hovo obrazovanje. A mole se i za oca. On je prestao da pije i predao je svoj život Bogu. Sada ide s majkom u crkvu kad god može. Ali, on pati od ozbiljne bolesti pluća koja mu onemogućava da radi. Deca se mole Bogu da otac ozdravi kako bi i on mogao da izdržava porodicu.

»Volimo svoju školu«, kaže Ašiš. »Ovde je tako mirno u poređenju sa gradom gde žive naši roditelji. Ovde učimo o Isusu i kako da živimo za Njega svakog dana. Majka želi da postanem pastor. Ja se molim da se, ako je to Božja volja, On postara za to. Priti želi da bude doktor. Mislim da će biti dobar doktor.«

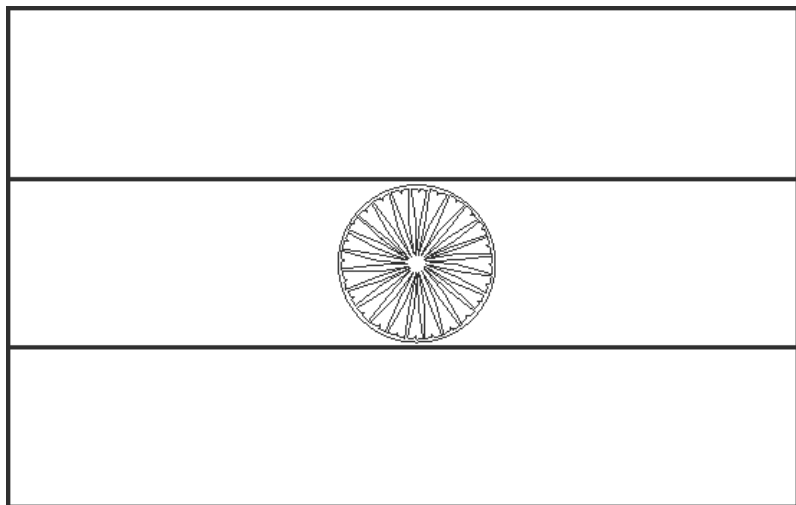
Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se za tri škole u Indiji sagrade dodatne učionice kako bi obrazovanje bilo omogućeno većem broju učenika. Jedna od ovih škola je Lasalgon.

Projekti trinaeste subote

- Mnogi učenici koji pohađaju adventističke škole širom Indije dolaze iz domova sličnih Ašišovom i Pritinom. Njihovi roditelji ne mogu da plate njihovo školovanje, pa škole nalaze sponzore koji bi mogli da pomognu.
- Kada dete ide u adventističku školu u Indiji, cela porodica ima blagoslova. Deca govore roditeljima o Božjoj ljubavi i često svi postanu hrišćani. Na taj način, pomažući našim školama, mi pomažemo ljudima da dođu do Isusa.
- Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći da se izgrade učionice u Ašišovoj i Pritinoj školi, i u još dvema školama.

AKTIVNOST

Indijska zastava

Gornji pravougaonik: narandžast

Srednji pravougaonik: beli sa tamnoplavim krugom

Donji pravougaonik: zeleni

11. Očevo novo srce

Niša živi u zapadnom delu Indije. Ona potiče iz doma u kome se obožavaju idoli. Njen otac Ravi, mrzeo je hrišćane i često je pretio da će prebiti ljude koji posećuju hrišćansku crkvu.

Nišini susedi bili su adventistički hrišćani, pa je Ravi i njima često pretio. Ali, njegove pretnje nisu sprečile susede da odlaze na bogoslužnja. Susedi su imali tajno oružje: molitvu.

Neprestana molitva

Adventisti su zamolili vernike crkve da se mole da Nišin otac dozvoli Bogu da progovori njegovom srcu. Vernici su se sedmicama

molili da Bog dodirne Ravijevo srce. Susedi su znali da ih Ravi ne bi ni slušao, niti im dozvolio da mu se obrate, zato su zamolili pastora da poseti Ravija i da se moli za njega.

Na Nišino iznenađenje, otac je dozvolio pastoru i nekim vernicima da uđu u njegov dom i da se mole za njih. Vernici su često navraćali da se mole sa porodicom.

Jednog dana, Nišin otac se veoma naljutio na njenu majku. Vikao je na nju i tukao ju je. Niša je znala da je majka povređena, pa se uplašila.

Kada su adventistički susedi čuli galamu, došli su u Nišin dom da se mole za porodicu. Otac nije rekao ništa, ali je Niša osećala da je još uvek besan. I susedi su to приметili, ali su nastavili da se mole skoro pola sata. Onda su se ponudili da odvezu Nišinu majku u bolnicu radi saniranja povreda.

Pozivnica

Susedi su nastavili da posećuju porodicu skoro svaki dan i da se mole za njih. Kada se majka oporavila, susedi su pozvali porodicu da dođu u crkvu. I otac se složio! Niša je osetila mir u crkvi, iako nije razumela sve što se tamo događalo.

Porodica je nastavila da ide u crkvu, a susedi su i dalje dolazili da se mole za njih. Onda je jednog dana pastor pozvao Nišine roditelje da predaju svoja srca Bogu. Nišin otac je odmah prihvatio. Bio je to prvi put da je Niša videla nasmejanog oca.

Niša je приметila toliko mnogo promena kod svog oca. Prestao je da pije i nije više tukao majku. S posla je dolazio kući, a ne u kafanu, i provodio je više vremena sa svojom porodicom. Otac i majka su se čak pridružili susedima dok su išli u domove drugih ljudi da se mole!

Nakon izvesnog vremena, Nišini roditelji su se krstili. »Kako su se naši životi promenili!«, rekla je Niša. »Kao kad iz mračne pećine izađete na svetlost dana. Danas, umesto da otac bije hrišćane, on poziva ljude da postanu hrišćani!«

Nišina nova škola

Niša je sada đak Lasalgon adventističke škole gde više uči o tome šta znači slediti Isusa. »Tako sam srećna što mogu da budem Božje dete i da idem u adventističku školu.«

Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se sagrade učionice u Lasalgon školi kako bi još više

đaka moglo tamo da se obrazuje i da nauči da ih Isus voli. Hajde da budemo darežljivi svake subote, a da trinaeste subote damo posebno veliki dar.

Informativni odeljak

- Posle Kine, Indija je država sa najvećom populacijom na svetu. Ima mnogo manje zemlje nego Kina i mnoga mesta su pretrpana.
- Bez obzira na tako mnogo ljudi, Indiji ima mnogo vrsta divljih životinja. Pored slonova, tigrova i bizona, Indija je dom panterima, snežnim leopardima, oblačastim leopardima, pa čak i azijskom lavu!
- U Indiji takođe žive mnoge smrtonosne zmije i reptili kao što su kobra, pitoni, morske zmije i krokodili.
- Paun je najšarenija ptica u Indiji.

AKTIVNOST

Pevanje na hindi jeziku

Znam da Isus voli me

Ji su muđ sej kar ta pjar
Bej bl maj hej sa ma ćar
Mej vun nir bal va bal van
Bal kon pir hej taj u van

Refren:

Pjar kar ta muđ sej
Pjar kar ta muđ sej
Pjar kar ta muđ sej
Hej sa tja sa ma ćar.

12. Tri načina da svedočimo o Isusu

Danijel ima sedam godina, a njegova mlađa sestra Abigejl, četiri. Oni vole da drugima u Puni, u Indiji, svedoče o Božjoj ljubavi. (*Pro-nađi Punu u zapadnoj Indiji*)

Učenje kroz priče

Danijel svojim drugarima u komšiluku priča biblijske priče. On im recituje i biblijske stihove. Danijelov drug Pradip voli da sluša o Bogu. Dečaci nekad prekidaju igru samo da bi pričali o Bogu. Pradip voli da sluša Danijela dok priča priče iz Biblije. Danijel mu objašnjava da je Isus umro za njega. »Ja se trudim da budem Pradipov naročiti prijatelj da bi on pozeleo da upozna Isusa«, kaže Danijel.

Učenje kroz pesme

Danijelova i Abigejlina porodica vole da pevaju pesme o Isusu. Oni pevaju i na porodičnim bogosluženjima i u crkvi. Ponekad pesme o Isusu pevaju svojim prijateljima, kao što je Ekta, sedmogodišnja devojčica. »Našim prijateljima se sviđaju naše pesme«, kaže Danijel. »Mi ih učimo da i oni pevaju. Većina naših prijatelja nisu hrišćani i ne poznaju Isusa. Pevanje pesama je za njih dobar način da nauče nešto o Isusu.«

Abigejl potvrdno klima glavom. »Ja volim da svojim prijateljima pevam pesmu 'Znam da Isus voli me', kaže ona. »Oni mi postavljaju pitanja ko je Isus i zašto ih On voli. Tada mogu da im pričam o Isusu. Većina naših suseda nisu hrišćani, i oni ne poznaju Isusa kao mi.«

»Mi ne možemo da pozivamo decu u subotnu školu, jer im roditelji ne bi dozvolili da dođu«, kaže Danijel. »Zato ih zovemo da dođu kod nas kući, gde pevamo, pričamo biblijske priče i recitujemo biblijske stihove. Kada je naša crkva saznala da Abigejl i ja svedočimo svojim susedima o Božjoj ljubavi, dali su nam neke materijale koji će nam pomoći u tome.«

Porodično bogoslužjenje

»Mi živimo u stanu«, nastavlja Danijel. »Mnogi naši prijatelji žive u istoj zgradi. Ponekad nas naši prijatelji čuju kako pevamo za vreme porodičnog bogoslužjenja i pitaju nas da nam se pridruže. Naravno

da ih primamo! Tako mogu da čuju tatu kako priča biblijsku priču i da još više nauče o Isusu. Ponekad imamo po šestoro-sedmoro dece na porodičnom bogoslužju. To je dobar način da naučimo svoje prijatelje Božjoj ljubavi, čak i onda kad ne mogu s nama da krenu u crkvu.«

Mali misionari

Danijel bi voleo da bude misionar kad odraste. Abigejl bi volela da bude misionarski lekar. Ali, ova deca ne čekaju da odrastu da bi svedočili drugima o Božjoj ljubavi. »Naša porodica deli ljudima literaturu tokom vikenda«, kaže Danijel. »Tata kaže da je zbog toga mnogo ljudi došlo u našu crkvu da nauči više o Bogu. Neki su se čak i krstili.«

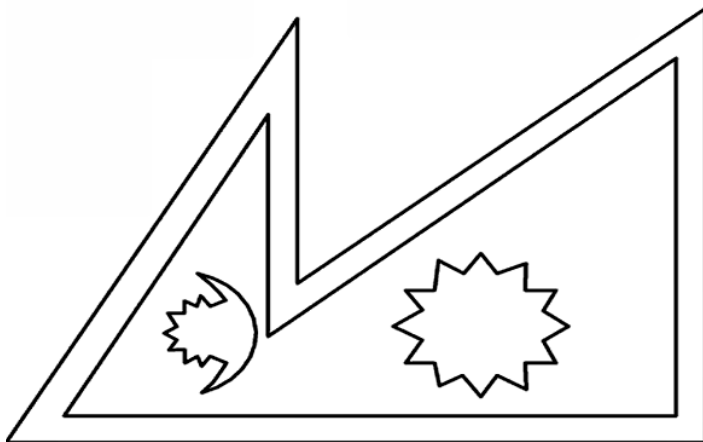
Danijel i Abigejl ne čekaju da budu Božji misionari. I mi možemo svedočiti drugima o Isusu tako što ćemo biti ljubazni, pomagati im i govoriti da ih Isus voli. A možemo da pomognemo našim misionarima donoseći svoj misionarski dar svake subote, tako da bi drugi mogli da čuju da ih Bog voli.

Misionarski odeljak

- Svedočiti drugima o Božjoj ljubavi je ono što Isus želi da činimo. Kada drugima govorimo o Isusu, ljudi će želeti da Mu služe. To znači da nam je potrebno više crkava koje će primati vernike i više škola koje će obučavati decu.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja koji će biti sakupljan sledeće sedmice, pomoći će da se izgradi osam crkava u osam velikih područja Južno-azijske divizije (prvenstveno u Indiji i Nepal). Takođe, on će pomoći da se sgrade učionice u sklopu tri velike škole kako bi mnogo više dece moglo da pohađa te škole i da se priprema za službu Isusu.

AKTIVNOST

Zastava Nepala

Spoljašnje ivice: plave; pozadina: crvena; lotusov cvet i sunce: beli

Program za trinaestu subotu

Ako će vaš razred imati program trinaeste subote kod odraslih:

- Vežbajte jednu ili više pesama iz ovog tromesečja koju ćete pevati za vreme programa.
- Pošaljite roditeljima poruku da ih podsetite na program, a decu ohrabrite da svoj dar za trinaestu subotu donesu 26. marta.
- Dok prikupljate dar trinaeste subote, podsetite sve prisutne da su njihovi darovi pokloni za širenje Božje reči u celom svetu, a da će $\frac{1}{4}$ našeg dara trinaeste subote ići direktno u Južno-azijsku diviziju za proširivanje tri škole i izgradnju osam crkava za postojeće grupe vernika.

Ako se vaš razred neće pridruživati odraslima za poseban program, iznesite priču dečjeg projekta za vreme misionorskog dela.

* * *

(Zamoli tinejdžere da iznesu ovaj program. Ne moraju da nauče svoje uloge napamet, ali ih ohrabri da ih pre programa pročitaju nekoliko puta, kako bi izlaganje bilo tečno)

Narator: Južno-azijsku diviziju čine tri velike zemlje – Indija, Butan i Nepal. Indija ima više stanovnika od bilo koje zemlje, osim Kine – oko 1,2 milijarde. Adventistička crkva je poslala misionare u Indiju još pre 100 godina. Danas, više od 1,4 miliona ljudi u Indiji su adventisti. To je jedan adventista na 820 ljudi.

Za veći deo misionarskog razvoja u Indiji zaslužne su škole koje imaju značajnu ulogu u dovođenju ljudi Isusu. Mnoga deca iz nehrišćanskih domova pohađaju adventističke škole, jer njihovi roditelji znaju da će tamo dobiti dobro obrazovanje i da će naučiti da budu pošten i ljubazni. Hajde da upoznamo Aliju čiji život se promenio jer je išla u adventističku školu.

Alija: Moji roditelji nisu bili hrišćani kada sam kretala u školu. Ali, nakon mučnog iskustva u prvom razredu, poslali su me u adventističku školu, nadajući se da ću tamo bolje napredovati. Nastavnici su bili ljubazni prema meni, pomagali su mi i ja sam brzo učila.

Jedino nisam naučila čitanje, matematiku i geografiju; oni su me učili o Isusu na času etike. Škola nije održavala časove u subotu, ali sam saznala da neka deca idu u subotnu školu tog dana. I ja sam krenula u subotnu školu, jer sam želela da saznam više o Bogu. Jako mi se svidela subotna škola, naročito priče. Ja *volim* priče, a moja učiteljica u subotnoj školi je pričala mnoge priče o Isusu.

Ispričala sam mami šta sam učila u subotnoj školi i ona je krenula sa mnom u crkvu. Bila je sa odraslima u subotnoj školi, i nedugo zatim, majka je odlučila da preda svoje srce Isusu i da se pridruži crkvi. Kada sam dovoljno odrasla, i ja sam se pridružila crkvi. Moj otac još uvek nije predao svoje srce Isusu, ali ponekad ide s nama u crkvu.

Tako sam srećna što su me roditelji poslali u adventističku školu. Ceo moj život je drugačiji zbog ove škole.

Narator: Indija ima dva jezika, hindi i engleski, i još najmanje 14 drugih jezika u svojim državicama. Adventističke škole u Indiji nastavu održavaju na engleskom. Govorenje i čitanje engleskog pomaže deci da se bolje snađu kada završe srednju školu.

Mnoga deca širom Indije imaju sponzore da bi mogla da pohađaju adventističku školu. Jedno takve dete je Amol. On ide u jednu od škola koja će dobiti nove učionice od našeg današnjeg trinaestog subotnoškolskog dara. Amole, reci nam nešto o sebi i zašto ideš u adventističku crkvu?

Amol: Moji roditelji bili su adventistički hrišćani. Moj otac je umro kada sam imao 6 godina, a majka se razbolela i umrla godinu dana kasnije. Brat i ja smo otišli da živimo sa našom bakom i dekom, ali život je bio veoma težak.

Jednog dana, jedan pastor je došao u naše selo da drži evangelizaciju. Moj deda je pitao pastora za pomoć da me pošalje u adventističku školu i pastor mi je pronašao sponzora.

Jako mi se sviđa moja škola. Nastavnici su dobri, a deca su prijateljski raspoložena. Voleo bih kada bi i moj brat mogao da ide u ovu školu, ali on nema sponzora, a baka i deka ne mogu da plate troškove školarine.

Sećam se da je moja majka želela da budem pastor. Ako mi Bog uputi poziv, radošno ću ga prihvatiti.

Naša škola postaje oronula, učionice treba da se renoviraju. Deo današnjeg dara će pomoći mojoj školi da dobije nove učionice. Hvala vam što pomažete deci kao što sam ja da dobiju dobro obrazovanje u hrišćanskoj školi.

Narator: Hvala, Amole. Tri adventističke škole će dobiti pomoć od današnjeg trinaestog subotnoškolskog dara. Ali, postoji još jedan projekat – izgradnja crkava u Indiji. Kevin ima devet godina i živi u zapadnom delu Indije. On je dečji propovednik. Kevin zna da kada dete propoveda, čak i odrasli slušaju.

Kevin: Ja sam počeo da propovedam kada sam imao sedam godina. Moja učiteljica u subotnoj školi pozvala me je da govorim na Dečjoj suboti u crkvi. Nisam mnogo znao da čitam, pa su mi roditelji pomogli da naučim moje propovedi. Mi deca smo puno vežbali naše uloge i pripremali se. Bog nas je stvarno blagoslovio i, mada sam imao tremu, On je iskoristio mog prijatelja i mene da govorimo velikom broju ljudi tog dana.

Od tada, ja sam propovedao u mnogim različitim crkvama u našem delu Indije. Učim kako da govorim pred ljudima, a to je dobra veština koja će mi koristiti kada porastem.

Mislim da kada dete propoveda, ljudi se opuste i slušaju otvorenog srca. Neki su mi rekli da kada znaju da dete propoveda, vole da pozovu svoje prijatelje koji ne dolazi u crkvu. To je simpatično iskustvo za posetioce koji su često iznenađeni da deca mogu da govore pred odraslima.

Kada propovedam, ja uputim poziv na krštenje. Jednom je izašla jedna žena i zamolila da se molimo. Kazala je da dolazi u crkvu i da je počela da upoznaje adventiste. Planirala je da ode negde drugde tog dana, ali Bog ju je vodio do crkve.

Ljudi u Indiji su gladni da čuju dobru vest da je Isus pravi i živi Bog koji ih voli i želi da bude deo njihovog života. Mnogi ljudi se priključuju adventističkoj crkvoj i to je dobro. Ali, mnoge grupe vernika nemaju mesto za bogoslužjenje. Neki se okupljaju ispod drveća ili u domovima ili u iznajmljenim prostorijama. Njima je potrebna jednostavna crkva u kojoj će moći da održavaju bogoslužjenja i pozivaju svoje prijatelje.

Deo današnjeg trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će da se izgrade crkve za vernike u južnoj Aziji koji nemaju svoje mesto za bogoslužjenje. A poseban dečji dar će pomoći da te crkve imaju učionice za dečju subotnu školu.

Narator: Imamo veliki posao koji treba da obavimo danas. Zato hajde da damo veliki dar kako bi hiljade ljudi mogli da imaju crkve u kojima će se okupljati na bogoslužnju i škole u kojima će deca sticati obrazovanje. Na taj način, crkva u Indiji može da nastavi da raste i da se umnožava.

(Dar)

Naši darovi na delu

Pre tri godine, trinaesti subotnoškolski dar za južnu Aziju pomogao je da se izgrade muške spavaonice u Rejmond Memorijal srednjoj školi u Indiji. Ushićena deca stala su u red da vide zgradu pre nego što su se dečaci uselili u svoje nove sobe.

Naši darovi su takođe pomogli da se izgrade crkve širom južne Azije. Iako su nove crkve jednostavne, one su daleko lepše nego

crkve od slame i blata koje su bile zamenjene novim zgradama. Za više informacija ili slika o ovim projektima, posetite www.AdventistMission.org i kliknite na »Resources,« »Resources for Leaders,« »Thirteenth Sabbath Projects,« i zatim idite na tekuće tromesečje.

Recepti iz južne Azije

Samose (Ćufte od povrća i karija)

Testo:

- 2 šolje brašna
- Prstohvat soli
- 2 supene kašike putera
- 2/3 šolje vode

Prosejati brašno i so, iseckati puter, postepeno dodavati vode, dok se ne napravi mekana smesa. Prekriti i staviti na stranu.

Fil:

- 1 crni luk, sitno iseckanog
- 2 supene kašike ulja
- 5 krompira srednje veličine, skuvanih, oljuštenih, iseckanih na kocke
- ½ kafene kašičice indijskog šafrana u prahu
- ½ kafene kašičice karija u prahu
- ½ šolje graška
- Soli po ukusu
- List svežeg korijandera, iseckan

Izdinstati crni luk dok ne požuti. Dodati krompir, indijski šafran, kari, grašak, so i list korijandera i promešati. Kuvati na tihoj vatri dok grašak ne omekša. Podeliti testo na 6-7 jednakih delova. Napraviti loptu od svakog dela, preseći na pola i ubaciti kašiku fila u svaku polovinu. Urolati ivice testa prema sredini, navlažiti ih vodom i pažljivo napraviti trougao. Zagrejati ulje u tiganju i pržiti samose sa obe strane dok ne dobiju svetlo smeđu boju. Ocediti i služiti toplo.

Salata od jogurta

- 1 šolja jogurta
- ½ šolje pavlake
- 1 krastavac, iseckan
- 1 paradajz, iseckan
- ½ crnog luka, sitno iseckan
- Soli po ukusu

Indijski papirkaš od povrća

- 3 supene kašike ulja
- 2 velike glavice crnog luka, sitno iseckane
- 2 ili 3 češnja belog luka, sitno iseckanog
- 1 kafena kašičica čilija u prahu
- 2 zelene paprike, iseckane
- ½ kafene kašičice indijskog šafrana u prahu
- 2 kafene kašičice korijandera u prahu
- 2 velika paradajza, iseckana
- 900gr povrća (šargarepe, graška, krompira, boranije, karfiola), sitno seckano
- 1 kafena kašičica smeđeg šećera
- 2 kafene kašičice soli
- 1 šolja ključale vode
- 4 supene kašike limunovog soka

Izdinstati crni i beli luk na vrelom ulju dok ne dobiju svetlosmeđu boju. Dodati začine i paradajz i nastaviti s kuvanjem, stalno mešajući kako se začini ne bi zalepili. Dodati ostatak povrća, šećer i so; dobro promešati. Dodati vodu; prekriti i kuvati dok povrće ne smekša. Pet minuta pred kraj, dodati limunov sok i kuvati do kraja. Ne prekuvati. Služiti uz pirinač, dal (sočivo) ili indijski hleb čapatris.

Začinjeni kukuruz sa orašastim plodovima

Služiti kao predjelo ili meze.

- 2 supene kašike ulja
- ¼ šolje kokica (neiskokanih)
- ¼ šolje putera
- 1 češanj luka, protisnut

1/3 šolja neoguljenih badema
½ šolje neslanog indijskog oraha
½ šolja neslanog kikirija
1 kafena kašičica Vorčester sosa
1 kafena kašičica karija u prahu
¼ kafena kašičica čilija u prahu
1/3 šolje groždica
So

Zagrijati ulje u šerpi; dodati kokice. Prekriti i protresti dok je na jakoj vatri 3-5 minuta, dok kukuruz ne počne da se pretvara u kokice. Prebaciti kokice u posudu, uklanjajući sva neiskokana zrna. (Trebalo bi da bude 10-ak šolja iskokanih kokica)

Istopiti puter; dodati beli luk, badem, indijski orah i kikiriki; mešati u Vorčester sosu, sa karije i čilijem. Kuvati na srednjoj vatri 2-3 minuta, često mešajući.

Skloniti šerpu s ringle i dodati groždice i kokice. Posoliti po ukusu i dobro izmeđati. Služiti toplo ili na sobnoj temperaturi. Ako želite manje začinjeno, nemojte staviti kari i čili, a umesto njih stavite 1 kafenu kašičicu kima, mlevenog korijandera i pola kafene kašičice aleve paprike.

Reči na hindi jeziku

Ispod se nalaze neki pozdravi i reči na hindi jeziku.

Pozdravi - Izgovor

Subotni blagoslov	šub sa-BAT
Zdravo (Doviđenja)	*NA-ma-ste
Molim	vaskri-pe ja
Hvala vam	TUN-ju-vad
Isus te voli	Jej-su tum-sej pjar kar-tu HEJ
Da	HA
Ne	nu-HI

* Ovaj pozdrav se koristi tokom čitavog dana i može da znači i zdravo i doviđenja. Lako se poklonite dok ga izgovarate, sklapajući ruke ispred sebe.

Dani u sedmici

Nedelja	RU-vi-var
Ponedeljak	SOM-var
Utorak	MUN-gol-var
Sreda	BUD-var
Četvrtak	GU-ru-var
Petak	SUK-var
Subota	SU-ni-var

Brojevi

Jedan	ejk
Dva	do
Tri	tin
Četiri	čar
Pet	panč
Šest	čej
Sedam	sa-O-sa-mat
Devet	nov
Deset	tus

Za vođe

Evo nekih mesta gde se mogu naći pomoćni materijali za pripremanje dečjih vesti iz sveta:

Za više informacija o bogatoj kulturi i istoriji Indije, potražite nešto na turističkom odeljku gradske biblioteke ili na internetu (na engleskom jeziku). Ukucajte »India« u pretraživač da pronadete široku lepezu veb-sajtova koji nude odlične informacije o zemlji. Idite i na zvanični sajt Indije: india.gov.in ili incredibleindia.org gde ima slika i video klipova indijskih najlepših predela.

Posetite sajt za dodatne fotografije, recepte, stranice za učenje jezika, enigmatiku i druge aktivnosti koje možete upotrebiti da biste ovo vreme učinili što zanimljivijim za decu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim na »Children's Activities«. Uđite u prvo tromesečje i izaberite aktivnost koja vam se sviđa.

Dvd Adventistička misija je besplatan komplet video-klipova koji prikazuju priče iz Južne Azije, kao i svetske misije Adventističke

crkve. Potražite jedan primerak od svog propovednika ili idite na www.AdventistMission.org da skinete jedan od dva programa.

Južno-azijska divizija

Unije

Južno-azijska divizija	Crkve	Grupe	Verništvo	Populacija
Istočno-centralna indijska unija	2 241	1 664	874 797	125 240 000
Severo-istočna indijska unija	181	318	51 809	43 170 000
Severna indijska unija	368	1 706	204 068	668 810 000
Južno-centralna indijska unija	242	280	72 910	60 840 000
Jugo-istočna indijska unija	403	832	120 707	69 100 000
Jugo-zapadna indijska unija	219	135	34 738	34 844 000
Zapadna indijska unija	232	461	124 863	168 623 000
Pripojena polja	22	54	8 873	28 350 000
Ukupno (do 1/1/2010)	3 908	5 450	1 492 765	1 198 977 000

Projekti:

- Učionice za tri škole u Indiji
- Osam jednostavnih crkava za postojeće grupe vernika širom južne Azije

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Grujičić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2010.
Za internu upotrebu